

Pandemická smlouva WHO je napsaná tak, že není možné pochopit, co vlastně znamená

radiouniversum.cz/cumpelik-robin-2d-pandemicka-smlouva-who-je-napsana-tak-ze-neni-mozne-pochopit-co-vlastne-znamená/

Robin Čumpelík Díl 2/3

Text 13.2.2024 35 min Přehrát

#Epidemie #Svoboda

Máme demokracii, která je ovládaná médii, která hrají hru vládnoucích elit, propojených se silnými finančními korporacemi a institucemi. Je to vlastně ještě demokracie? Nebo jsou elity jen zahleděné do sebe, bez ohledu na obyvatele? Podobný stav popisoval už Jan Ámos Komenský ve své knize Labyrint světa a ráj srdce. Náš host, Robin Čumpelík, okouzlen tímto dílem říká: „Kdyby si to přečetli lidé, kteří o těchto věcech rozhodují, třeba o migraci, a dalších tématech, tak by tuto knížku hned zakázali. Protože on tam o migraci říká, že jakmile budete promíchávat národy, bude to velké neštěstí pro jednotlivé země, i celou Evropu...“

A této hře elit ochotně přizvukují média, bez rozdílu, zda jsou soukromá, nebo takzvaně veřejnoprávní. Na konci prvního dílu si Robin Čumpelík povzdychl: „Jaká je brzda koncesionářů ve chvíli, kdy se jim opravdu nelíbí jednání Rady? Kdo je tedy majitel? No my, když to platíme. To je náš rozpočet, náš budget, naše televize, a my bychom se měli bavit o tom, jaké jsou páky na to, když našim zástupcům nevěříme.“

Martina: Když jsme tady svého času měli ještě Petrušku Šustrovou, která byla velkou odbornicí na Polsko, tak ta říkala, že je vlastně nepsaný zákon, že veřejná televize je vždy provládní – a ví se to – zkrátka jde na ruku vládě. A mně to přijde srozumitelné: Vláda má jakousi svou prodlouženou mediální ruku. Ale u nás se nedá spolehnout ani na toto, a tak si vlastně říkám: Kdo je tedy v pozadí? Protože když to byl Andrej Babiš, tak to rozhodně nebyla provládní televize. Takže čím to je? Komu vlastně svým způsobem skládá účty televize, kterou platím?

Robin Čumpelík: Já bych tuto otázku nechal volně v éteru, protože by spíš bylo dobré, aby tyto otázky někdo pokládal tobě. Ty máš obrovské praktické zkušenosti z velkých médií.

Martina: Ale odpověď nemám.

Robin Čumpelík: Jo, dobře, tak já půjdu možná za hranu: My víme, že ve velkých mediálních kauzách sehrávají roli nejenom mediální poradci a že marketing hýbe světem – to přeci ví každý. Je jedno, jestli jsme levičáci, pravičáci, černý, bílý, zelený – marketing neskutečně ovlivňuje každou větu různých politiků, z východu na západ, a obráceně. Takže to je jedna rovina. A druhá věc, tyto kauzy jsou vyráběné různým způsobem, s podporou různých informací. A ty jsou od koho? Ty jsou od jakých služeb? Ono se to tak jmenuje. Tyto bezpečnostní služby kooperují i s těmi mediálními, a zase obráceně – mají své zdroje. Takže bychom si mohli těchto příkladů jenom z naší zemičky říkat spoustu. Možná bych řekl jeden: Poměrně rychlá výměna vlády – velká kauza – když na Úřad vlády vlítla policie, když už jsme věděli, to se rozšeptá – republika je malá – že tehdejší předseda vlády souložil všude možně se svou partnerkou...

Martina: Myslíš Petra Nečase?

Robin Čumpelík: Petra Nečase. To se vědělo, to se šeptalo půl roku před tím, než tam ta policie vlítla – to nebylo v Reflexu na titulce, a tak – a najednou se někomu něco nějak hodí, a udělá se velká show. Já jsem tehdy o tom napsal pro sebe jeden malý článek, To jsou brutální triky, které je pro lidi těžké prohlédnout. A je to dobré.

Martina: Ach tak. Takže tím chceš říct, že se to vědělo, on tím učinil sebe zranitelným, a použilo se to až v okamžiku, kdy už to zase sloužilo nějaké úplně jiné věci?

Robin Čumpelík: Jasně, kauza Feri, kauza támhle. Teď to беру z patra. Kdybychom se na to zaměřili – máme tady flipchart, tabuli – a začali si to psát, a jenom chvílku pátrali, jenom z Wikipedie, tak za A tady to, a za B, toto, tak kam dojdeme? Každý tyto kauzy zná.

V případě potřeby se velkými mediálními kauzami vyrobí něco, co veřejné mínění nasměruje k tomu, co bychom pár měsíců předtím nedokázali představit

---

Martina: Vždycky to někomu to posloužilo.

Robin Čumpelík: Přesně tak. Když ve chvíli, když někomu nestačí peníze na kampaň, na billboardy, a takové věci, tak se většinou velkými mediálními kauzami, s podporou nějakých informací, vyrobí něco, co veřejné mínění nasměruje úplně jinam, k tomu, co bychom si nedokázali pár měsíců předtím představit. A o tom je tato hra, o to se tady hraje. A samozřejmě takhle to je i na geopolitické úrovni. Teď jedu ze schůzky s paní ekonomkou Ilonou Švihlíkovou, a krátce jsme se bavili: „Tak co ten Nord Stream?“ Jakože pár článků, a pak velké ticho.

Martina: A nikoho to už nezajímá.

Robin Čumpelík: Nezajímá. Ani samotné Němce.

Martina: Kdo za tím stojí.

Robin Čumpelík: Z toho úplně mrazí.

Martina: Oni si to platili...

Robin Čumpelík: Já vyzývám, že už bychom měli být co nejméně jednotní, a vyzývat Němce: „Prosím vás, vyšetřujte, informujte, co se tedy stalo.“ Snažit se investigovat, hledat pravdu, protože ohrozili nejenom Německo, ale celou Evropu. Byl to brutální teroristický akt, a je vlastně úplně jedno od koho. Takže proč se o tom neinformuje? Proč se o tom nemluví? A jestli to udělala Ruská federace, tak na titulky je to perfektní, takže by to teď bylo všude v mainstreamu. A ono je ticho. Takže jedna a jedna je dvě, a pak se ptáme.

Martina: Nord Stream už nikoho nezajímá stejně, jako nikoho nezajímá, jak se wuchanský vir dostal mezi nás. Všechny chytré hlavy na světě, co jich máme, se daly dohromady, a ani jedna na to nekápala.

Robin Čumpelík: A pak tady chodí jeden takový český panáček, který za covidu furt – nechci říkat jméno, fakt si nezaslouží žádnou propagaci – nedávno řekl, že tu máme znovu covid. A před tím říkal, že to je z netopýra, pak zase jinde, na TN.cz, na Nově řekne, že to je nejspíš z laboratoře. A takové hry se s námi hrají. A jenom za posledních sedm dní tento člověk dává vyjádření, kde tady podporuje, že tady je vir – titulek zní, tedy nechci mu křivdit, možná to ani neřekl, dneska už nevíme – a že každý den umírá deset lidí na covid. A jedou zase tuto propagandu. Ale děkuji za příklad s virem, protože o tom by se taky mělo mluvit.

Martina: Člověk má pocit, že by po některých věcech měl pít a že by docela rád slyšel odpověď. Ale asi není žádoucí, abychom se pídili, ani abychom se dozvěděli skutečnou odpověď.

Robin Čumpelík: Ano. Jenom nás motat dál v chaosu, v labyrintu a kauzu přebíjet kauzou.

Martina: Ty ses nedávno vrátil z Etiopie – důvodů, proč jsi tam jel, bylo několik. Ale já si vzpomínám, že na tomto rozhovoru jsme se dohodli na jednom společném setkání, kde jsi měl vystoupení týkající se pandemické smlouvy, a jejího plánovaného podepsání, ratifikování. A tam jsme si řekli, že se budeme bavit o tom, co jsi zjistil. A tys řekl: „Až se vrátím z Etiopie. Protože tam mi spousta věcí ještě docvakne.“ Tak mi řekni, s jakými informacemi – ve vztahu k pandemické smlouvě WHO – ses z Etiopie vrátil.

Robin Čumpelík: Ano, moc děkuji za tenhle dotaz. Nejde vůbec o mě, a taky chci využít téhle příležitosti, a poděkovat všem lidem, kteří se takhle zajímají, kteří nás podporují, bez těchto lidí bychom neměli vůbec možnost tam odletět. Kdyby mi někdo před pár měsíci řekl, že mám letět do Etiopie, tak si ťukám na čelo, ale spousta, řekl bych, až duchovních zážitků, nás dovedla k tomu, proč tam letět. To je jedna rovina. Takže zkoumání křesťanských kořenů – to jsme tady trošku naznačili, možná trochu pro někoho bulvárněji – byl jedním z aspektů pochopení různých duchovně kulturních souvislostí.

Dalším aspektem byly – a možná začnu médii a řeknu jeden příběh, protože se to stále málo ví, že v době, kdy my jsme tady v Evropě prožívali takřka válečný stav, tedy zavřené hranice, a celý ten strach a velká smrtnost viru – myslím tím dobu covidovou – a nedostatek prostředků toho, či onoho, a strach o naše bezpečí, tak tam byla skutečná válka. Tam skutečně umíraly rodiny, děti – půl miliónu mrtvých, a to ve stejném období, kdy si tady Evropa zažila tento příběh.

Martina: Občanská válka.

Robin Čumpelík: Občanská válka. A jak to souvisí s covidem? No, souvisí, protože když jsem se jich na to ptal, tak říkali: „My děkujeme pánu Bohu, a děkujeme covidu, protože jsme měli zdravotnictví připravené na to, že tady někomu chybí ruka, nebo že je někdo v kritickém stavu, protože tak jako my jsme využívali stadiony na očkování, nebo jsme měli prázdné hangáry...“

V Etiopii, kde je 120 milionů obyvatel, nebyl covid pro lidi tématem, vakcinace byla malá, a přesto se na ulicích neválely spousty mrtvol

---

Martina: Ty jsme moc nevyužili.

Robin Čumpelík: Ty jsme vůbec nevyužili. A oni tam měli mrtvoly, mrtvé lidi. A tak si člověk klade plno otázek. A média v tom sehrávala roli, protože byla snaha vyvolat v Etiopii obrovský chaos, zřejmě kvůli ekonomickým zájmům. Ale od poměrně vlivných lidí, dost vlivných businessmanů, i duchovních lidí,

nezávisle na sobě zaznívalo to stejné: „Pro nás náboženství není důvodem války. Pro nás tohle není důvodem války.“ A stejně tam válka byla. A byla na úrovni toho – jenom abych to pro diváky popsal – jako kdyby se tady třeba někde v jižních Čechách domluvili Jihočeši, že vykradou vojenské sklady v Bechyni, a řekli: „Nebudeme čekat, až Fialova vláda skončí. Vykrademe sklady a jdeme na Prahu.“ A toto se tam stalo.

A co udělal šéf WHO? Využil svůj mandát, prohlašoval věci o tom, co že se děje na straně rebelů, kteří tam vykradli sklady. A média, americká, západní, všechna možná mainstreamová, říkala: „Pozor, pozor, tady se děje toto, 40 kilometrů od Addis Abeby jsou vzbouřenci, vyklidte prostor.“ Jenže lidi v Etiopii jsou zkušenější než my v Evropě a pustili si další zprávy a další věci, a poslali tam někoho zjistit, kde vzbouřenci skutečně jsou, a pak teprve buď uvěřili CNN, nebo neuvěřili. A my jsme pak do té oblasti jeli...

Martina: Prosím tě promiň: Byla tam ta válka, nebo nebyla?

Robin Čumpelík: Byla.

Martina: Protože já jsem nepochopila, o čem...

Robin Čumpelík: Byla válka, půl miliónu mrtvých. Ale mluvím o té obrovské manipulaci, kdy média tuto válku prezentovala tak, že je mnohem větší, že už jsou 40 kilometrů od hlavního města, a přitom realita – a to právě chci říci – že my jsme tam jeli přímo do válečné oblasti, kde válka skončila velikými tunely, a nebylo to příjemné, všude chlapíci na tatrách se samopaly, stříleli – to nešlo ani natočit, to jsme byli rádi, že jsme na ulici, natož někoho točit. Ale bavili jsme tam s lidmi.

A válka skončila x hodin od hlavního města, stovky kilometrů od města, za horami, které jsou nepropustné. Takže kdyby se to vyhrotilo, tak to skončí jako v Afghánistánu. Ty hory měly 4 000 metrů, tam by to jen tak neskončilo. Takže média, manipulace, válka v kontextu covidu – covid tam vůbec nebyl téma. A teď k odpovědi, protože šéf WHO je Etiopan.

Martina: Ale jakou roli v tom sehrál, v celém tomto konfliktu šéf WHO Tedros Adhanom Ghebreyesus, který byl, než se stal v roce 2017 šéfem WHO, ministrem zahraničí Etiopie? Jakým způsobem zasahoval, jak se podílel na nepokojích, na občanské válce?

Robin Čumpelík: On byl i ministrem zdravotnictví v Etiopii, a využíval svého postavení, protože se veřejně vyjadřoval k této válce, a byl na straně vzbouřenců. Takže už kvůli tomu si člověk klade otázky o zasahování do těchto věcí, a to takovýto způsobem a z takovéto pozice. S tím souvisí vakcinace, a my jsme se samozřejmě ptali, jaká je tam – ani se mi to slovo nechce říkat – proočkovanost. Jaká je asi proočkovanost v této africké zemi, kde 120 miliónů lidí mělo úplně jiné starosti, a kde skutečně ve válce umíralo hodně lidí – půl miliónu mrtvých – to chci zdůraznit. Přiletělo tam letadlo s pár vakcínami, nevím přesně počty – to nám tam říkal jeden z lékařů. A podle logiky, co nám tady prezentovala česká vláda, tak by tam mělo být spousta popadaných mrtvol – když tam je na ulicích tolik lidí blízko sebe, protože jsou sociální, žijí společně na ulicích – ale není. Byli tam mrtví lidé kvůli válce. A očkovali se jenom – to je taky zajímavé – primárně pod tlakem Západu ve chvíli, kdy někam letěli, protože tam jsou přímé lety z hlavního města Addis Abeby do Frankfurtu, do Vídně, a tak dále, takže tam by je nepustili, a proto se pod tlakem Západu očkovali. Je to zajímavé.

A my jsme ještě tento příběh neskončili. Odvysíláme k tomu několik rozhovorů, ale naše mise byla – protože já nedělám médium, a děkuji lidem jako ty, co děláte média – ale to co já dělám, tak má sice mediální výstupy, ale měli jsme tam několik setkání na pozadí, možná prozradím, protože jsme byli hodně pod drobnohledem. Protože – osud – se zrovna stalo, že tam byl pár dní před námi český předseda vlády, takže jsme se tomu hodně nasmáli.

Takže proběhlo několik setkání na poměrně hodně vysokých pozicích. Řeknu filozofii toho, proč jsem tam letěl: My potřebujeme pomoc od zemí, jako je Etiopie. Potřebujeme od nich slyšet, jestli i oni věří Tedros Adhanom Ghebreyesusovi, jestli to je skutečně jejich člověk, nebo je to člověk Spojených států, Číny, nebo někoho jiného. A jestli oni můžou ovlivnit to, jak koná. Jestli ho chtěli dokonce stáhnout z funkce, nebo ho můžou stáhnout z jeho funkce. A jenom banální otázka toho, jestli vy mu věříte, je pro mě dost klíčová. Protože my máme k Etiopii, jako Čechoslováci, hodně blízko, a teď jsem si ještě jistější, že pozitivních věcí mezi našimi národy je obrovské množství: Od duchovně kulturních po ekonomické, a další. Takže je to možná velký cíl – a mně připadá, že reálný – abychom poprosili Etiopii o pomoc. A ještě s tím zmíním, že návštěva našeho předsedy vlády byla taková návštěva nenávštěva, takový průlet. Takže když jsme tam těch pár dní byli, tak jsme si říkali: „Bože“, a to na pozadí rozhovorů lidmi z univerzit, a s dalšími. Takže mě mrzí, že toho stát nedělá víc.

O pandemické smlouvě by se mělo mluvit jak uvnitř EU, tak s dalšími zeměmi, které mají vliv

---

Martina: Dobře, tys tam jel pro odpovědi na otázky, které se týkají generálního ředitele WHO Tedrose Adhanoma Ghebreyesuse, který je vlastně prvním Afričanem, první osobou bez lékařského vzdělání na tomto postu. Tak jaké jsou odpovědi, které jsi dostal?

Robin Čumpelík: Jedna z těch schůzek se týká otázek bezpečnosti, a to vidím jako klíčové, takže v tuto chvíli zvažuji každé slovo, co tady řeknu. Ne, že bych nechtěl, ale některé věci jsou ještě v procesu. Jednak nasadíme věci, které jsme tam točili, a jednak bych rád šel ještě dál, protože rozhovor mi nestačí. Takže toto možná v nějakém dalším povídání.

Ale jisté je, že se musíme bavit o rizicích toho, co je navrhováno v pandemické úmluvě, smlouvě, a ve světových zdravotních předpisech. I když zase naše ministerstvo říká, že všechno je v pořádku. Dokonce WHO má nyní nějakého českého zástupce jakožto tiskového mluvčího WHO, který se objevuje. Takže diskuse o rizicích pro Evropu je moc důležitá, a já se ponasnažím takhle odspodu, protože nemám vazby – mám spolupráci s vámi, diváky a posluchači – ale nemám další politické vazby, které bych k tomu využíval. Takže je to takové křehké, Martino. To z té odpovědi chápeš.

Martina: Vidím, že jsme si zatančili mezi vejci.

Robin Čumpelík: Ale já jsem ti to říkal už předtím, než se zapnuly mikrofony.

Martina: Rozumím. Ale přesto by mě zajímala jedna věc: Jestliže máš obavu z přijetí jednotné pandemické smlouvy, která by se měla znovu projednávat v květnu, tak proč jsi raději nejel hledat odpovědi na otázky do Bruselu, ale jel jsi do Etiopie?

Robin Čumpelík: Ber to jako věc určité intuice, strategie. A já už jsem to tady řekl, že my tady v Evropě se musíme propojovat. Nedávno jsem o tom mluvil s Kateřinou Janouchovou, a jsme v kontaktu s dalšími, s Maďary, Slováky, a tak dále. Takže usilovat o tuto diskusi, a i o odpovědi v rámci Evropské unie, to je takový trochu naivní boj. Ne že bych nechtěl. Budeme to dělat, budeme se bavit, a chystám nějaké aktivity. Byl jsem na veřejném vystoupení v Bratislavě, v Maďarsku, tam to bylo báječné.

Martina: Ale v listopadu tam byla demonstrace „Stop WHO“. Nemýlím se?

Robin Čumpelík: Ano, já už nevím, které datum, myslím, že to bylo ono. V Maďarsku máme úžasnou spolupráci s Maďary a se Švédy, s Nory. Na tomto budu pracovat uvnitř, na evropské platformě. Ale nějakou dobu jsem se živil jako krizový manažer, a vím, nebo moje intuice mi v tomhle případě říká, že bychom se měli snažit o oporu velkých zemí, které mají skutečný vliv mimo Evropskou unii. A tam může vést klíč. Já neříkám, že se mi něco podaří. Já se jenom snažím něco dělat, a nesesedět doma. Takže bavit se o tomto s Indií a s Etiopií, a možná s dalšími národy, je mnohem pragmatičtější než bouchat tady na dveře, které nám zůstávají hodně zavřené.

Pandemická smlouva WHO je napsaná způsobem, že není možné pochopit, co vlastně znamená

Martina: Boucháš na dveře, snažíš se najít největší dveře, které, když se otevrou, tak by to mohlo mít reálný výstup. Proč? Proč máš takový strach z přijetí této jednotné pandemické smlouvy? Já musím, říct, že jsem se jí věnovala, že jsem ji studovala, že jsem studovala všechny možné komentáře, a po přečtení úplně všeho o ní nevím nic.

Robin Čumpelík: To je hezké.

Martina: Je to napsáno přesně tím způsobem, že nejsem schopná poznat...

Robin Čumpelík: Co to vlastně znamená.

Martina: Ano, někde je napsané, že je to na úrovni národních států a že rozhodovací pravomoc zůstává tam. O dva odstavce dál je to ale zase napsané tak, že si tím už najednou nejsem jistá, a nejsou si tím jisti ani právníci. Ale z čeho máš tedy obavy? Co jsi na této jednotné pandemické smlouvě rozkryl? Co tě takto rozpochovalo?

Robin Čumpelík: Chci říct – není to strach. Já to беру jako tvůrčí proces, protože celý covid můžeme brát jako negativní hru, nebo jako velice pozitivní. Plno věcí je inventurních. Prostě to odkrývá naše charaktery, naše duše, naše možnosti spolupráce, stav médií, stav vůbec fungování státu, jak je politika navázaná na ekonomické zájmy – to je takřka nekonečný seznam. A to já vnímám pozitivně. Takže to je pozitivní.

Procházíme inventurou, která nám ukazuje, že bychom se měli bavit o tom, aby se to narovnilo – viz první otázka o změně. A takhle přistupuji i k pandemické smlouvě. Nejdřív jsem se o to vůbec nezajímal, a pak jsem dostal jednoduchý rozbor – někdy na jaře, myslím, že to byl konec května – a říkám: „Tak to je zajímavé.“ Tak jsem čekal, až přijde někdo mnohem vzdělanější, právník, půjde do toho, a začne o tom hodně informovat, mluvit. A protože se to nedělo, tak jsem říkal: „Dobře, nedá mi to, chci vědět víc. Začnu v tom být více občansky aktivní.“ Já v tom vidím principy nesvobody. Já v tom vidím... Je to nultý draft,

tys to četla, má to zhruba 30 stran, není to přeložené, a to je taky zajímavé. Takže o čem se tady bavíme, včetně mě, není to pořádně v národním jazyce, aby to mělo nějaký soudní překlad, aby to bylo legálně přeloženo pro právní účely české legislativy.

V návrhu pandemické smlouvy jsou odstavce, které vyvolávají podezření, že jde o další omezování svobody, centralizaci moci, distribuci zdravotnických materiálů, léčiv, vakcín a předpisů

Martina: Já už jsem i jeden překlad četla.

Robin Čumpelík: Tak jsi první. Tak teď říkám v živém přenosu, že jsi první, protože když jsem se o tom bavil s Janou Hamplovou, a s dalšími lidmi, s celým undergroundem, tak jsem nenašel nikoho, kdo to má přeložené. Takže jsem rád, že to je. Nicméně nedávno, v jednom rozhovoru s Radovanem Dluhým, měl anglickou verzi, a to mi vlastně vnuklo, že musíme mít hodně kvalitní překlad pro českou legislativu, aby někdo neřekl: „Tak kdo to tady přeložil?“ Aby to byl úřední překlad, aby to bylo v souladu s českým právem, aby pak někdo neřekl: „Dobře, vy si tady šmudláte nějaký překlad, ale správný význam slova je takhle.“ Víme, jak právníci fungují, a vůbec politici, a tak dále.

Takže by bylo dobré mít takovýto překlad – a jestli je, tak je to super – a otevřít diskusi nad riziky. Nic víc přeci nechci. A proč jsme nálepkováni za to – a to není jenom toto téma, to je jenom součást inventury společnosti – za to, že chceme svobodně diskutovat o rizicích? Neříkám, že to tam definitivně je, jenom říkám, myslím si, že je to další omezování svobody – tyto odstavce, které centralizují distribuci třeba, zdravotních věcí, ať už předpisů, nebo faktických léčiv, vakcín...

Martina: Zdravotního materiálu.

Robin Čumpelík: Tak. Prostě to centralizuje moc, centralizuje to vliv, a to je nezdravý proces, který jsme si teď zažili. Takže, díky, nechci.

Martina: Když jsem se tím prokousávala, tak jsem tam narazila na upozornění, že jen podezření na pandemii by mohlo vést k tomu, že jednotlivé státy budou muset vyhlásit pandemický stav.

Robin Čumpelík: Je to tam toto? Martino, je to tam toto?

Martina: Já nevím.

Robin Čumpelík: Teď jsi říkala, žes to četla. Je to tam?

Martina: Já jsem totiž k tomu četla komentáře. I ty, které byly pro, jakože to je v pořádku, že se nic neděje, i ty, které říkají, že není. A teď jsem si to procházela, a já tam tyto věci nejsem schopna dohledat.

Robin Čumpelík: To je pravda. Protože zaprvé, je to nultý draft – to je potřeba říct. Zadruhé, a teď trochu něco do našich vlastních řad: Alternativa dost často, nebo my v médiích kolikrát sehráváme i negativní roli, protože lidi vystrašíme, aniž bychom si to pořádně přečetli. Například konkrétně, když řekneme, že to bylo do konce listopadu, zdravotní předpisy, a pak už nic. Ale takhle to nefunguje. Je to mnohem složitější. Zaprvé, EU zřejmě nějakým způsobem jedná o něčem s WHO – ale tyto podklady pořádně nemám.

Martina: Ten termín platil, ale platil pro takzvaně první nástřel.

Robin Čumpelík: Právě. To se pak neřekne, a mně pak píšou možná stovky lidí, a řeknou, že tyto aktivity nemají smysl, že nemá smysl diskutovat. A já říkám: „Ale počkejte, takhle to není. To byly zdravotní předpisy. Tady máte tyhle pět let staré dokumenty mezi EU a WHO, tady máte samotnou pandemickou smlouvu, a vše má nějaký svůj příběh.“ Protože oni jsou chytří. Takže – nultý draft – to vidím stejně, jak říkáš ty, že je to málo čitelné. Tam je třeba slovo „soudružnost“. Co to znamená? A přeložil jsem si to dobře? A co jiný překladatel? Takže, když máme být ultimátně „evidence based“, aby neřekli, že jsme dezinformátoři, tak potřebujeme opravdu úřední, nebo soudní překlad, a dát to znova na stůl.

Martina: A pak, aby to s námi někdo rozebíral, a vysvětloval nám to.

Robin Čumpelík: Ano.

Martina: Co to může znamenat, co to do důsledku může obnášet pro naši zemi.

Robin Čumpelík: Ano. Budu, Martino, moc rád za případnou pomoc v této věci. Protože jsou tady právníci, kterým říkám „inline-online“. To znamená, že minulý týden ve středu, jestli se nepletu, skončilo jedno z dalších zasedání WHO, a okamžitě jsme měli informace. A toto je naše věc. Teď říkám těm, ke kterým se případně dostane tento rozhovor, a pracujete na úřadech, na ministerstvu: „My do toho teď půjdeme důsledně. Takže než vy si pustíte záznam z WHO, tak my si ho pustíme ten den. Až přijde něco na oficiální web WHO, my si to přečteme a přeložíme. Budete taky dělat to samé? Vyzývám teď vlastně úředníky, ať nám sami za sebe udělají seminář, sami, bez nás, a ať odprezentují, co je na tom bezvadné, proč to chtějí. Ať nám oni udělají seminář o pandemické smlouvě, a perfektně veřejnosti odprezentují, proč je to safe, bezpečné, dobré.“

Profesor Thon ve studii, kde bylo testováno 30 tisíc lidí, doložil, že slizniční imunita, chrání víc, než vakcinace

---

Martina: Víím, že v Senátu měl být seminář na téma „Istanbulská úmluva, výzva, nebo hrozba“, ale neuskutečnil se, protože naše otázky jsou tak otravné, a kdo se k tomu má pořad vyjadřovat.

Robin Čumpelík: Ale já bych to teď nechal úplně na nich. Myslím to tak, ať nám oni – teď naprosto bez jakýchkoliv emocí, emoce dávám kolikrát ven záměrně – odprezentují, proč za tím tak stojí. Ne nějaká PR hesla jejich úředníků, kteří jsou teď v médiích – to je nesmysl. Ale ať vezmou prezentaci, ať vezmou přeloženou smlouvu, a ať to přesně srovnají s českým právem, a vyvrátí nám naše obavy, dokavad' mají prostor. Tak to udělejte, vážení úředníci, vážení ministři. A je jedno, jestli je tam tento úředník, nebo tam za dva měsíce bude jiný. Udělejte to, a lidi budou v klidu. Nebudeme dělat petici, nebudu nic dělat. Ať nás přesvědčí, že to je safe.

Martina: Jenom, aby se nestalo to, jako jsme se o podpisu obranné smlouvy se Spojenými státy dozvěděli, až když už bylo dokonáno.

Robin Čumpelík: Ano. A víš, jak se to dělá, znáš tyto triky?

Martina: Jaké?

Robin Čumpelík: Největší čáry máry politiků se dělají na Vánoce, na Velikonoce, a pak taky první letní dny, kdy je 5., 6. Mistr Jan Hus, tyto věci. Protože lidi si také chtějí někdy vydechnout, a těch pár lidí, kteří to řeší, většinou schvalují takovouhle šílenost, protože pozornost lidí je úplně jinde. A to fakt pozorují minimálně deset let, tento princip. Největší zvěrstva v politice a v legislativě se vždycky dějí v těchto termínech.

Martina: A mě ještě vždy uvrhne do pozornosti, když je to skutečně napsáno jazykem typu – mám na to oblíbenou větu: „Interpretujeme-li logické třídy jako korelace, znovu nahlédneme, že principem kategorického sylogismu je právě nutnost inkluze.“ A když si tohle přečtete, tak vím, že je zle.

Robin Čumpelík: I té latině bych možná víc rozuměl, když tě poslouchám.

Martina: Že se něco chystá. Ale ty jsi říkal, že máme skvělou spolupráci s mnohými státy, které také mají chuť postupovat v řešení jednotné pandemické smlouvy WHO v souladu. Jmenoval jsi třeba Maďarsko. Já připomenu, že slovenský premiér Robert Fico řekl, že nebude podporovat posilnění pravomocí WHO na úkor suverénních států při řízení boje proti pandemii. A doslova řekl: „Takový nesmysl mohli vymyslet jenom nenažrané farmaceutické firmy, které začaly vnímat odpor některých vlád při povinné vakcinaci.“ Myslíš si, že se i se Slovenskem dá počítat? Souhlasíš s tím, co řekl?

Robin Čumpelík: Já myslím, že teď potřebujeme slovenské bratry. Já jsem k tomu natočil nějaké video, ne že bych byl fanoušek Roberta Fica, protože tam byly před deseti lety pofiderní kauzy. Ale nechci nikoho soudit, když jsem se s ním nikdy nebavil. Ale takový dokument „Od Fica do Fica“, který byl mimochodem dotočený v Praze, Od Fica do Fica, ale dneska to platí dvojnásob. Na druhou stranu, svět jde do takové katarze, a věci se zrychlují, že by pro mě bylo docela ctí se o těchto věcech v klidu, bez kamer, s Robertem Ficem pobavit, a vlastně mu i nabídnout data, která mám z vlastní zkušenosti, kdy jsem pracoval jako krizový manažer pro vládu. Já jsem byl u některých věcí... Nikdo se tedy na to moc neptá, možná to chce ještě čas. Ale myslím, že se Slováky bychom teď mohli spolupracovat na datech.

Nejenom na tom, co se dělo v prvních měsících pandemie, ale taky, abych byl trošku konkrétní, jaká česká vědecká data – ty se hodně věnuješ vědě – jsme nabídli do WHO. My jsme jako Češi, nebo profesor Thon, a další lidi, nabídli data, kdy jasně na velkém vzorku vidíme, ve oficiální spolupráci s pojišťovnami, a na nejkvalitnějších, podotýkám, německých testech, v oficiálních velkých českých nemocnicích, na kterých vidíme vzorek toho, jak funguje imunita, a jak funguje imunita po vakcinaci. A tato data jsou jasná: Slizniční imunita chrání víc než vakcinace. A když toto řeknu, tak už jsem nálepkovaný. Ale to jsou tvrdá data – půjdu trošku s kůží na trh, nejsem vědec, a ani si na to nehraju – která vejdu do historie. Já si dokonce myslím, že jsou to jediná data tohoto typu na celém světě, která jsou k dispozici a která říkají toto, protože vzorek je zhruba 30 000 lidí, na takto kvalitních testech, a od samotného začátku covidu. A to je potřeba říct.

Martina: A to bylo z pilnosti, že si to profesor Thon dělal?

Robin Čumpelík: Víš, jak to bylo? My jsme byli všichni solidární. Nebudu mluvit za něj, ale musím říct, že jednak z pilnosti, že chtěl pomáhat – to je jeho slovo. Říká: „Chci pomáhat lidem, protože jsem za to placený. Jsem na univerzitě, abych využíval, a pomáhal.“ A druhá věc, je zorientován, patří mezi světovou elitu imunologů, zná lidi, kteří založili – teď nevím přesně název – světovou imunologickou organizaci, zná zakladatele. Tento člověk je žijící legenda, a má takováto data.

Proč jsem se k tomu dostal? Toto jsou věci, které můžeme dát na stůl Slovákům. My vlastně nepotřebujeme naši vládu, nepotřebujeme naše politiky, protože jestli jsme v Evropské unii, tak tam budeme neformálně spolupracovat. Rozumíme si, tak to tady máte, ať to tam vezmou na jednání Slováci, ať má Robert Fico podklady pro další kroky. A nejenom on, protože on potom může oslovit další státníky, aby nedošlo k tomu, co oni chtějí schválit.

Ještě prozradím, že když jsem slyšel některé formulace v mainstreamových médiích, tak si to ověřuji, a tak jsem zavolał na ministerstvo zdravotnictví slovenské vlády – nemám tam žádné konexe – paní ministryni, a oni se hned ozvali telefonicky zpět. Tak to bylo milé. A to jsem tam napsal z ulice. Možná i to je inspirace pro diváky, a pro občany, protože já nemám jinou výhodu, než máte vy. Já jenom prostě jdu na web, zavolám na ministerstvo a ptám se: „Myslíte to vážně?“ A co mě zajímá: „Máte do slovenštiny přeloženou pandemickou smlouvu? Máte její právní rozbor v souvislosti se slovenskou legislativou? Tak nám dejte argumenty, ať je použijeme pro Českou republiku.“ To je možná prosba na dálku.

Všechny příspěvky s Robin Čumpelík

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.

Kupředu do minulosti

Robin Čumpelík Díl 1/3

Je třeba změnit zákon o volbě mediálních rad a zastavit zasahování politiků. Pak získáme zpátky svobodu slova

---

6.2.2024 28 min

Text Přehrát